הזמנה לפגישה
עם ישראל

לפני חודש נסעה חברה שלי לארצות־הברית. לא לביליוים, אל תראגו. היא נסעה בשביל זור את עבודת הדוקטורט שאותה התחילה היתה עוד צעירה מאוד. עכשיו היא כבר לא כך. החברה, לא העבודה.

בקיצור, כמה ימים לפני הנסיעה היא באה אלי קשה שנלך לחפש מתנות לחברים שלה מריקה. אחרי שלוש שעות של חיפושים, עבר שזו משימה קשה מאוד.

קנינו שני לוחות־שנה יפים ויקרים. כמה ויקי מפתחות עבודת־יד וסט של כוסות יקוי של זכוכית פיניקית.

יבקר בהם בישראל, עם קצת היסטוריה וקצת ריח של ארץ־ישראל של מוטקה נאור.

קנינו ארבעה ספרים כאלה, ועם כל הכבודה נסעה חברתי לאמריקה.

השבוע קיבלתי ממנה מיכתב. הכוסות של הזכוכית הפיניקית נשברו. מחזיקי־המפתחות היו בסדר והספר של נאור היה הצלחה גדולה.

אין לי מושג איך מתקדם הדוקטורט של החברה שלי, ואני לא יודעת אם אתם מתכוננים לנסוע כעת לחו"ל. אבל אם כן, הנה פתרתי לכם (פתרון מכובד, מעניין וזול) את עניין המתנה לחו"ל. נסיעה טובה לכם ותבלו בנעימים.

אחר כך פשוט נתקענו. צריך היה לקנות לעור בעה אנשים.

בחנות, כמובן, הציעו לנו כל מיני אלבומים וארים שרואים בהם את הר־הבית ב־ 13 זוויות. המון חיילים גיבורים. אבל כל אלבום עלה ר כרטיס הנסיעה לאמריקה.

הציעו לנו בחנות לקנות גם כמה ביוגרפיות חשובי־העם. אבל החברה שלי החליטה שזה מגיע לחברים שלה, אז סרבנו. בסוף נפלנו על ר בכריכה דקה (חשוב — בגלל המחיר). שם פר הוא Please meet Israel מאת מרדכי ר, בהוצאת דליה פלד.

זה איננו מדריך לתייר המטייל בישראל, אלא ץ סיפורים פיקנטיים, על מקומות שהתייר

ויהי אור

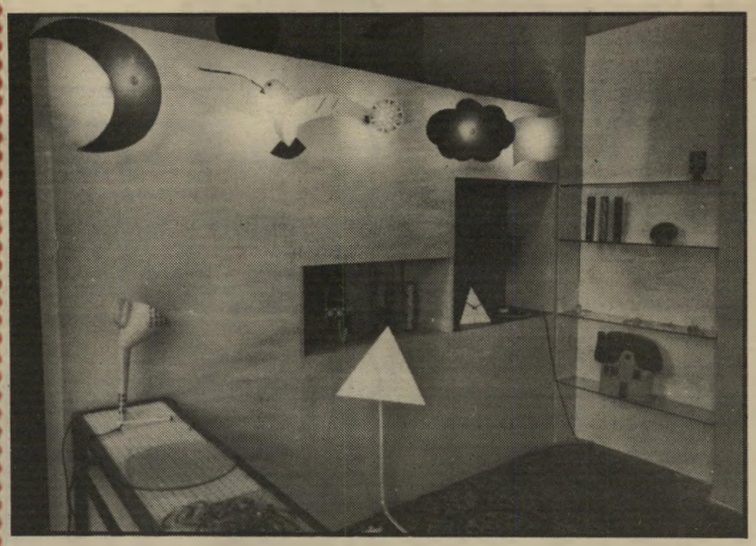

לפני שבועיים סיפרתי לכם על סיור מעניין ברחוב שנקין ועל האכזבה שהיתה לי שם מארוחת בוקר נוסטאלגית. כדי שלא לחטוא לאדון שנקין ולא להעליב את הרחוב שלו, אגיד לכם שיש שם בכל זאת כמה פנינות־חמד שבשבילן כדאי לבקר, אם אתה בסביבה כמובן.קודם כל יש שם שתי חנויות פיצוחים שהן ממש הכי־טובות בעולם. כל סוגי האגוזים והפירות המיובשים — והכל נראה נקי ומסודר כמו בבית־מרקחת.

פעם בחודש, סמוך מאוד ליום קבלת המשכורת שלי, אני מוצאת את עצמי קרוב לחנות הפיצוחים. מציצה בחלון, מחליטה שזה נורא יקר והולכת משם. בפינה הבאה אני נעצרת, מחליטה שהחיים קצרים וצריך ליהנות ולא לחסוך כסף, אז אני חוזרת ותמורת רבע משכורת אני יוצאת משם עם שקית פלסטיק בגודל ממוצע.

אני לא יודעת למה אני בכלל מספרת לכם את הסיפור הזה, בטח רק מפני שנעים לי להיזכר. מה שהתכוונתי לכתוב זה דווקא על חנות קטנה ונחמדה ברחוב שנקין 30, השייכת לזוג צעיר, אילנה מישראל והנס מהולנד, שיוצרים במו ידיהם אהיליי־פלסטיק מטרפים בשלל צבעים וצורות. כשהייתי שם לפני שבועיים, כל אהיל עלה 350 שקל. אבל מאז התחלפו ארידורים באריזורים ומי יודע מה קרה.

אם אתם צריכים מתנה לילד או לילדה, ואתם רוצים שהיא תהיה יפה וזולה — רוצו לשנקין 30 לפני שיגמר להם המלאי. הפעם זו המלצה מכל הלב.

בריאות
בטעם טוב

הבנתם כבר, במשך הזמן, שיש עלי מדי פעם קפות שיכנוע של צימחונים וטיבעונים יניהם. אני לא אשמה שיצא לי במיקרה (ולא יר מתוך בחירה חופשית) להתחבר עם כמה בלי עשב פאנטיים, והמכה הזאת רודפת אחרי ר כמה שנים טובות.

לעבור לדת שלהם — לא בא בחשבון, והם עים את זה. אז נסיונות השיכנוע מצטמצמים אבול איזה זוועה מדי כמה זמן. בשנה האחרונה א לי איזה שלוש פעמים שנשברתי גמוטטתי תחת מטר השיכנועים, ורק כדי לתת ת לעצמי עוד כמה חודשים של מנוחה שית, הסכמתי ללכת ולנסות עוד מיסעדה צימחונית אחת. זה שלא דיווחתי לכם על שלוש המיסעדות האלה — זה בכוונה, ולא משיכחה.

אבל אני לא מתלוננת. כמו שבעלי צריך ללכת לפעמים למילואים, אני הולכת למיסעדות צימחוניות. דין התנועה.

היו לי כמה חודשים שקטים לאחרונה. חודשים נטולי אבקת־שמרים ואצות־ים מיובשות ולציטין ואספסת קלויה. אבל כל הדברים הטובים הרי נגמרים פעם. היא הגיעה, חברתי הצימחונית, והודיעה לי שצריך ללכת רחוף למיסעדה הצימחונית שנפתחה במלון שרתון.

מה שמציל אותי, בדרך כלל, זה שאני חושבת מהר וגם במיקרה הזה, ממש בלי לחשוב שנייה הפלטתי „אני לא הולכת לשרתון, כי זה יקר מדי." יש גבול, הרי, לכמה בן־אדם יכול לשלם בשביל כמה עשבים ירוקים.

גמרתי את המישפט עם חיוך ניצחון אדיר וצוואר מורם אל־על. אז באה המכה הגדולה מצד החברה, שאמרה „אני מזמינה אותך" עוד הוכחה לאימרה הידועה, שאם ניצחת בקרב אחד זה לא אומר שניצחת את המילחמה.

למה להאריך בסיפור? הלכנו לשם שתינו. עור ברלת ניסיתי שיטות בריחה שונות. אמרתי שאם אסור לעשן שם אחרי האוכל, אני עושה סקנדל, ואם אי־אפשר לקבל נס־קפה עם חלב, אני מורידה שולחן. היא אמרה שאפשר, יסדרו לי את זה. יש לה קשרים.

בכניסה יש בר למשקאות. ארבעה מיצי פירות שונים, מים קרים וחלב. שתיתי מיד שתי כוסות־חלב בשביל לסתום לי את הבטן, כי אני קטנת אמונה. הנה מה שהיה מונח שם על השולחן הארוך בשיטת „תפוס כפי יכולתך":

מרק יוגורט קר או מרק אספרגוס חם. פשטידת קישואים וטחינה. כרוב ממולא בורגול וירקות. איטריות אורז עם נבטים. סלט של מנגו, גויאבות, אננס טרי, קיווי, סלרי ונענע. סלט גזר ותפוזים. סלט סלק אדום. סלט חסה עם אגוזים. סלט וולדורף. סלט חצילים. סלט סיני עם נבטים ושומשום. סלט תפוחי־אדמה. סלט כרוב לבן. 3־2 רוטבים שונים, שאפשר לשים על האוכל. 3 קערות של פירות טריים, קערה של גרנולה, 5 סוגי עוגות. קפה, תה ותה צמחים.

אכלתי כמו חזיר, כי היה לי חבל שלא לטעום מכל דבר. אחרי כל מנה שתיתי קצת מים כדי להוריד את האוכל ולפנות מקום לאוכל החדש. הצימחונית צעקה עלי שאסור לשתות בזמן האוכל, כי זה רעל לגוף, אבל אני התעלמתי ממנה. כל־כך הייתי מבסוטה מהדברים הטובים, שלא נתתי לה לקלקל לי את התענוג.

מרוב התלהבות שכחתי לציין שהמיסעדה נקראת בראשית, ושהיא נמצאת במרתף של מלון שרתון בתל־אביב. הטבחית היפה שמה עליזה רובות, והיא עומדת בקשר מתמיד עם איגוד הצימחונים והטיבעונים בישראל — מה שלא מפריע לה לבשל נהדר גם לבני־אדם נורמלים.

המחיר 10$, ואין לי מושג אם זה מעט או הרבה. אבל בפירוש כדאי לנסות, למי שלא מוכרח לאכול שלוש פעמים ביום גופות של בעלי־חיים.

סקופ

במיסגרת מאכלי הצנע שאני מעבירה לכם מדי שבוע מאז נפילת מניות הבנקים שלכם, הנה סלט נפלא שאכלתי השבוע אצל חברתי פיה קמחי, שהיא טבחית־ממציאה. טבחית־ממציאה היא אשה שאין לה זמן לקרוא סיפרי־בישול, ולכן היא ממציאה את המירשמים שלה לבד, וחוץ מטעמם הנפלא היא גם היחידה בארץ שעושה אותם.

המיצרכים הדרושים: כרובית אחת בינונית לא מבושלת תחוכה לחתיכות הכי־קטנות שאפשר. לרוטב: חלמון של ביצה קשה, שלוש כפות שמן, מלח, פילפל, לימון וכמה כפות של יין לבן חמוץ. משרים את חתיכות הכרובית בתוך הרוטב לשעה־שעתיים ו... טורפים.

סיכום השבוע בכלכלה

כדי להבריא את המשק, יש להוריד מהמניות האטרקטיביות את רווחי הפיחות הנזיל, כלי לקחת בחשבון שוויסות מניות הבנקים יקזז את עליית השערים פלוס, מינוס הרווח העודף. בסיס המכפילים הפיסקאליים לא יאט שום סיחרור אינפלציוני, גם אם התשומה הנדרשת באיגרות־חוב ממשלתיות תושקע בפת"ח, פת"ם, נדל"ן ו/או הפסד דולרי שולי. לעומת נתונים אלה, הספיגה המשוערת של נכסים נומינאליים לא תפזר כל סיכון עתידי במניות החופשיות, העומדות לרשות הציבור בבנקומטים.

● ● ●

כבר שבועיים שאני קוראת גם את הידיעות הכלכליות בכל העיתונים. ניסיתי היום לסכם בקיצור מה הבנתי מכל העסק והשורות לעיל — זה מה שיצא לי. כולי תיקווה ששר־האוצר החדש לא יקרא את הדברים, שמא הם ימצאו חן בעיניו ואז, באשמתי האישית, תיוצר לנו תוכנית כלכלית חדשה ומעניינת.

דניאלה שמי